

WYROK

z dnia 20 lutego 2013 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie: Przewodniczący: Piotr Kozłowski

Protokolant: Paweł Nowosielski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu **19 lutego 2013 r.** w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 7 lutego 2013 r.

przez wykonawcę: **Krajowa Instytucja Rozliczeniowa sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie**

w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonym przez zamawiającego: **„Przewozy Regionalne” sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie**

orzeka:

- 1. Oddala odwołanie.**
- 2. Kosztami postępowania obciąża odwołującego: Krajową Instytucję Rozliczeniową sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie i:**
 - 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego: Krajową Instytucję Rozliczeniową sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie tytułem wpisu od odwołania,**
 - 2.2. zasądza od odwołującego: Krajowej Instytucji Rozliczeniowej sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie na rzecz zamawiającego: „Przewozów Regionalnych” sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie kwotę 3808 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące osiemset osiem złotych zero groszy), stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu uiszczonego wpisu od odwołania oraz uzasadnionych kosztów strony obejmujących wynagrodzenie pełnomocnika i koszty dojazdu na wyznaczone posiedzenie Izby.**

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759, z późn. zm.) na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego **Warszawa-Praga w Warszawie**.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Zamawiający: „Przewozy Regionalne” sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie za pośrednictwem Lubuskiego Zakładu Przewozów Regionalnych w Zielonej Górze prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego, na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759; zwanej dalej również „ustawą pzp” lub „ppz”), postępowanie o udzielenie zamówienia sektorowego na usługi pn. *Sprzedaż biletów kolejowych oraz udzielenie informacji na stacji Kostrzyn n/Odrą* (oznaczenie sprawy PRDS-251-18/2012).

Ogłoszenie o zamówieniu sektorowym zostało opublikowane jako obligatoryjne w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej 2012/S_241-396855 z 14 grudnia 2012 r. Zamawiający zamieścił ogłoszenie o zamówieniu w swojej siedzibie na tablicy ogłoszeń oraz na swojej stronie internetowej (www.przewozyregionalne.pl), na której udostępnił również specyfikację istotnych warunków zamówienia (dalej zwanej w skrócie „s.i.w.z.” lub „SIWZ”).

Wartość zamówienia przekracza kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy pzp i została ustalona przez Zamawiającego na kwotę wskazaną w s.i.w.z.

28 stycznia 2013 r. Zamawiający przesłał drogą elektroniczną Odwołującemu: Krajowej Instytucji Rozliczeniowej sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie – zawiadomienie o wykluczeniu z postępowania na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 4 pzp oraz odrzuceniu oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 6 pzp.

7 lutego 2013 r. (pismem z tej daty) Odwołujący wniósł do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej odwołanie (zachowując wymóg przekazania jego kopii Zamawiającemu) od powyższych czynności Zamawiającego, któremu zarzucił naruszenie następujących przepisów ustawy pzp:

1. Art. 7 ust. 1 – przez prowadzenie postępowania w sposób naruszający zasady uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców ubiegających się o udzielenie zamówienia polegające na wykluczeniu Odwołującego z postępowania o udzielenie zamówienia oraz odrzucenie jego oferty, pomimo że wykazał on spełnienie warunków udziału w postępowaniu, a złożona oferta jest ważna i prawidłowa.
2. Art. 24 ust. 2 pkt 4 – przez jego zastosowanie na skutek błędnego przyjęcia, że Odwołujący nie wykazał spełnienia warunków udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia, podczas gdy złożone dokumenty wskazują, że Odwołujący spełnia warunki udziału w postępowaniu w zakresie kwalifikacji osób niezbędnych do realizacji zamówienia.

3. Art. 89 ust. 1 pkt 6 – przez jego zastosowanie i uznanie, że oferta Odwołującego zawiera błędy w obliczeniu ceny, podczas gdy Odwołujący prawidłowo wskazał, że korzysta ze zwolnienia z podatku VAT.

Odwołujący wniósł o nakazanie Zamawiającemu:

1. Unieważnienia czynności wykluczenia Odwołującego z postępowania i odrzucenia oferty Odwołującego oraz wyboru oferty najkorzystniejszej.
2. Powtórznego badania i oceny ofert.

Odwołujący sprecyzował zarzuty przez podanie następujących okoliczności prawnych i faktycznych uzasadniających wniesienie odwołania.

I. zarzut dotyczący wykluczenia z postępowania

Odwołujący podał, że Zamawiający w rozdziale IV punkt 1.7 i 1.8 SIWZ wymagał, aby wykonawcy załączyli do oferty wykaz osób mających w imieniu wykonawcy prowadzić czynności będące przedmiotem zamówienia oraz świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje tych osób. Wzór wykazu stanowił załącznik nr 5 do SIWZ. Zdaniem Odwołującego istotne jest, że Zamawiający sformułował wyłącznie opis sposobu spełnienia warunku, bez sformułowania samego warunku. W rozdziale III SIWZ *Warunki jakie muszą spełniać wykonawcy* – nie postawiono stosownych wymogów dotyczących dysponowania osobami niezbędnymi do realizacji zamówienia.

Odwołujący stwierdził, że wobec tak lakonicznego postanowienia SIWZ i braku wymagań również w ogłoszeniu o zamówieniu, wraz z ofertą przedłożył wymagany wykaz osób, w którym z imienia i nazwiska wskazał trzy osoby. Do oferty załączono również oświadczenie o odpowiednich kwalifikacjach tych osób, w którym, że są one pracownikami Zamawiającego, więc posiadają stosowne uprawnienia warunkujące należyte świadczenie usług. W treści złożonego oświadczenia wskazano również, że stanowi ono *inny dokument* w rozumieniu postanowień SIWZ, które obligowały do złożenia świadectw lub innych dokumentów potwierdzających kwalifikacje tych osób. Odwołujący podał, że SIWZ nie zawierała wymogów co do treści, o czym mają świadczyć złożone świadectwa lub inne dokumenty, przez kogo mają być wydane, aby zostały uznane za prawidłowe. Zdaniem Odwołującego złożone oświadczenie było prawidłowe.

Odwołujący podał, że 23 stycznia 2013 r. Zamawiający działając na podstawie art. 26 ust. 3 pzp wezwał go do uzupełnienia dokumentów – świadectw lub innych dokumentów potwierdzających kwalifikacje osób wskazanych w wykazie. Zamawiający nie ustosunkował się do przedłożonych przez Odwołującego dokumentów, w szczególności nie zaprzeczył, że są one nieprawidłowe. Wobec tego w określonym terminie Odwołujący przedłożył nowy wykaz, w którym wskazał dwie osoby (z trzech wskazanych w pierwotnym wykazie) oraz załączył dla obu osób świadectwa złożenia egzaminu ścisłego referenta – potwierdzające

kwalifikacje wskazanych osób, do czego Zamawiający nie wniósł zastrzeżeń. Zdaniem Odwołującego przy składaniu oferty nie było wcale oczywistym, że o taki dokument chodziło. Ponadto z ostrożności załączono również zaświadczenie – stanowiące *inny dokument* w rozumieniu SIWZ, stwierdzające że wszystkie trzy osoby posiadają świadectwo złożenia egzaminu ścisłego referenta i wszelkie niezbędne uprawnienia, dopuszczające do wykonywania czynności związanych ze sprzedażą biletów i udzielaniem informacji kolejowej. Na marginesie Odwołujący dodał, że czynności związane ze sprzedażą biletów czy też udzielaniem informacji kolejowej nie są reglamentowane, do których wykonywania niezbędne są świadectwa urzędowe (w tym np. ukończenia specjalnego kursu przyuczającego). Do SIWZ nie dołączono również szczegółowych wymogów co do osób bezpośrednio realizujących zamówienie. Zamawiający nie dołączył również ewentualnie obowiązujących u niego wewnętrznych przepisów co do szkolenia osób wykonujących zamawiane czynności. Dodatkowo, jak podniósł Odwołujący, w punkcie 3.7 umowy wskazano, że egzamin przeprowadza Zamawiający w swojej siedzibie. Stąd też dla Odwołującego oczywistym jest, że przed udzieleniem zamówienia nie trzeba mieć żadnych dokumentów związanych z egzaminem, który nie jest powszechnie potrzebny przeciętnej osobie. Zdaniem Odwołującego we wskazanym punkcie umowy można wyraźnie wyczytać i odnieść wrażenie, że uprawnienia należy zdobyć w związku z zawarciem umowy, które jest zdarzeniem przyszłym (zobowiązanie Wykonawcy co do zatrudnienia osób uprawnionych stanie się wymagalne po zawarciu umowy i po przeprowadzeniu egzaminu w siedzibie Zamawiającego). Inne rozumowanie wyraźnego postanowienia umowy powodowałoby dostęp do postępowania wyłącznie osób, które już na etapie składania oferty posiadają zdany egzamin obsługi kasy fiskalnej, a nie jest on niezbędny dla żadnej osoby czy podmiotu, które zamówienia nie uzyskają. Zachowanie Zamawiającego prowadzi Odwołującego do przekonania, że o udzielenie zamówienia mogą ubiegać się wyłącznie tacy wykonawcy, którzy są mu znani, tzn. z kręgu osób zatrudnionych.

Zamawiający 28 stycznia 2013 r. uznał uzupełnienie za nieprawidłowe, argumentując, że pierwotnie w wykazie wskazano trzy osoby, podniósł również, że zmiana wykazu stanowi nieuprawnioną zmianę treści oferty, co skutkuje wykluczeniem Odwołującego z postępowania.

Odwołujący stanowczo nie zgodził się zarówno z argumentacją, jak i czynnościami podjętymi przez Zamawiającego, które rażąco przeczą przepisom j ustawy pzp. Zdaniem Odwołującego wykluczając go z postępowania, Zamawiający naruszył fundamentalne zasady systemu zamówień – tj. zasadę uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców. Ustawodawca nie zabronił ażeby przedkładane na wezwanie do uzupełnienia dokumenty różniły się względem pierwotnie złożonych w ofercie, a już z całą pewnością

powyższe nie stanowi o zmianie treści oferty – a więc w myśl art. 60 Kodeksu cywilnego – zmiany oświadczenia woli dotyczącego realizacji zamówienia publicznego.

Odwołujący powołał się na to, że pogląd dotyczący możliwości uzupełniania wykazów w innym brzmieniu niż pierwotnie złożone jest od wielu lat ugruntowany zarówno w doktrynie, jak i orzecznictwie. W wyroku z 15 listopada 2012 r. (sygn. KIO 2426/12) Izba stwierdziła, że przepis art. 26 ust. 3 pzp pozwala na uzupełnienie wykazu usług o nowe usługi czy też nowe dokumenty. Również w wyroku z 25 października 2012 r. (sygn. akt KIO 2234/12) argumentowano, że dopuszczalne jest w ramach uzupełnienia dokonywanego w trybie art. 26 ust. 3 pzp powołanie innych osób, wskazanie innych należycie zrealizowanych umów – w przypadku potwierdzenia spełniania wymagań podmiotowych.

Odwołujący podkreślił również, że Zamawiający w żadnym punkcie SIWZ nie wskazał jakiej konkretnie liczby osób wymaga do realizacji zamówienia – literalna interpretacja zapisu rozdziału IV.1.8 SIWZ przez użycie liczby mnogiej dla wymaganego wykazu osób, każe wnioskować, że osób miało być minimum dwie. Odwołujący na wezwanie do uzupełnienia potwierdził wymagania Zamawiającego (także w stosunku do pierwotnego wykazu z trzema osobami), dlatego też – zdaniem Odwołującego – decyzja Zamawiającego o wykluczeniu jest wyrazem *rażącej ignorancji obowiązujących przepisów prawa*.

II. zarzut dotyczący odrzucenia oferty

Odwołujący podał, że pismem z 23 stycznia 2013 r. Zamawiający wezwał go również do złożenia wyjaśnień w zakresie braku naliczenia stawki podatku VAT w ofercie, wymagając jednocześnie wskazania na jakiej konkretnie podstawie prawnej Odwołujący jest zwolniony z podatku od towarów i usług oraz udzielenia odpowiedzi na pytanie, czy zwolnienie będzie obowiązywało przez cały czas trwania zamówienia.

Odwołujący zauważył, że już w treści oferty złożono oświadczenie o zwolnieniu podmiotowym z obowiązku naliczania podatku VAT, gdyż Odwołujący nie jest zwyczajnie jego płatnikiem. W odpowiedzi na pismo Zamawiającego Odwołujący wyjaśnił, że jest zwolniony od podatku VAT podmiotowo na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług (podmioty, u których sprzedaż opodatkowana nie przekracza rocznie kwoty 150.000 zł netto). Podkreślił również, że nie istnieje żadna decyzja ani dokument potwierdzający zwolnienie na mocy art. 113 ust. 1 ustawy o VAT, gdyż zwolnienie wynika z mocy prawa, nie zaś indywidualnego dokumentu obowiązującego jego podmiot. Odwołujący oświadczył, że przez cały okres realizacji nie będzie płatnikiem podatku VAT. Według Odwołującego należy zauważyć, że według art. 113 ust. 2 ustawy o podatku od towarów i usług do wartości sprzedaży, o której mowa w ust. 1 (a więc do limitu kwoty 150.000 zł rocznie), nie wlicza się odpłatnej dostawy towarów oraz odpłatnego świadczenia usług i tak zwolnionych od podatku. Oznacza to, że podmiot wystawiający rachunki nie jest

zobowiązany stać się podatnikiem podatku VAT po przekroczeniu ustawowego limitu, jeżeli w wyniku tego miałby wystawiać faktury VAT ze wskazaniem na zwolnioną stawkę podatku VAT (czyli o wartości podatku 0,00 zł).

Odwołujący stwierdził, że poczynione przez niego wyjaśnienia, w których wskazano podstawę prawną braku zastosowania 23% stawki podatku w złożonej ofercie, nie uzyskały aprobaty Zamawiającego. Zdaniem Odwołującego nie odnosząc się w jakkolwiek sposób do ich treści, Zamawiający pismem z 28 stycznia 2013 odrzucił jego ofertę z uwagi na błędy w obliczeniu ceny. Zamawiający w uzasadnieniu decyzji powołał się m.in. na wyrok SN z 20 października 2011 r. (sygn. akt III CZP 52/11), który – zdaniem Odwołującego – nie ma absolutnie zastosowania w niniejszym stanie faktycznym, gdyż dotyczy zastosowania nieprawidłowej stawki VAT w przypadku, gdy wykonawca wskazuje stawkę np. 8% zamiast wymaganej 23%. W ofercie Odwołującego nie zastosowano natomiast błędnej stawki VAT, co więcej – nie zastosowano w ogóle żadnej stawki z uwagi na przysługujące zwolnienie podmiotowe. Argumenty Zamawiającego, które Odwołujący ocenił jako ogólnikowe, nie są trafne.

Odwołujący podniósł, że przysługujące prawo korzystania ze zwolnienia z podatku VAT funkcjonuje w polskim systemie podatkowym i jest powszechnie stosowane. Orzecznictwo w tej kwestii również nie budzi zastrzeżeń, dla przykładu Odwołujący podał, że zgodnie z wyrokiem WSA w Rzeszowie z 16 września 2010 r. (ISA/Rz421/10): przepis art. 113 ust. 1 u.p.t.u. reguluje szczególny rodzaj zwolnienia – zwolnienia podmiotowego, które ma ograniczony i fakultatywny charakter. Zwolnienie to jest prawem podatnika, a więc jego immanentną cechą jest, że podatnik może, ale nie musi z niego korzystać. Podatnik korzystając z takiego zwolnienia, w stosunku do czynności wykonywanych przez siebie nie dolicza podatku. Z drugiej zaś strony występuje niemożność odliczenia podatku naliczonego związanego z nabyciem towarów i usług. Również WSA w Gdańsku w wyroku z 9 lutego 2010 r. (ISA/Gd930/09) potwierdził, iż status danego podmiotu jako podatnika VAT jest kategorią obiektywną i nie jest zależny od faktu rejestrowania się w tym charakterze. Podatnik zwolniony podmiotowo (art. 113 ust. 1 u.p.t.u.) lub przedmiotowo (art. 43 ust. 1 u.p.t.u.), nie jest ani uprawniony, ani też zobowiązany do wystawiania faktur VAT z naliczonym podatkiem.

Zamawiający w uzasadnieniu odrzucenia oferty zwrócił uwagę, że w sytuacji gdy oferta opiewa na kwotę ponad przewidziany próg zwolnienia (150.000 zł), Wykonawca obowiązany jest do naliczenia stawki podatku VAT. Zdaniem Odwołującego powyższe twierdzenie jest nadinterpretacją zapisu art. 113 ust. 1 ustawy o VAT i przekroczeniem uprawnień Zamawiającego podczas badania oferty. Wykonawca obowiązany jest złożyć ofertę z obowiązującą stawką na dzień składania ofert. Wszelkie rozliczenia Zamawiającego

z Wykonawcą odbywają się zgodnie ze złożoną ofertą, która zawiera cenę, czyli wartość brutto.

Powyższe zdaniem Odwołującego potwierdza m.in. opinia Prezesa UZP dostępna na stronie internetowej www.uzp.gov.pl, w której stwierdza się, iż sprzedawca towaru lub usługi, kalkulując cenę, uprawniony jest do wliczenia do niej podatku VAT należnego od tego towaru lub usługi. Wykonawca podając w ofercie cenę (cenę brutto) obowiązany jest do jej wyliczenia zgodnie ze stawkami podatku VAT obowiązującymi w dacie sporządzania oferty. Podobnie Izba w wyroku z 1 kwietnia 2010 r. (w odwołaniu podano sygn. akt KIO/UZP 329/10 oraz KIO 2741/10): *przez „obowiązującą stawkę” podatku VAT należy rozumieć, stawkę zgodną z przepisami prawa podatkowego na dzień składania ofert.*

Zdaniem Odwołującego dodać należy, że sam Zamawiający w rozdziale V.2 ppkt 2.6 SIWZ wskazał, że ustalenie prawidłowej stawki VAT należy do obowiązków Wykonawcy – co zostało prawidłowo zrealizowane w złożonej ofercie.

Tematyki zwolnienia ze stawki VAT i związanego z tym badania i oceny ofert dotyczył wyrok Izby z 22 marca 2010 r. (sygn. akt KIO 153/10). Odwołujący ocenił, że w bardzo zbliżonym stanie faktycznym stwierdzono, iż odwołujący w swojej ofercie prawidłowo zrealizował wymagania SIWZ oraz odzwierciedlił przysługujące mu na mocy art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2004 Nr 54, poz. 535 ze zm.) podmiotowe zwolnienie od podatku, z którego korzysta (art. 113). Zamawiający nie miał żadnych podstaw do przyjęcia, iż złożone na jego wezwanie wyjaśnienia są nieprawdziwe lub nieprawidłowe (nie uzasadniają podania ceny bez VAT). Aby móc odrzucić ofertę z uwagi na błąd w obliczeniu ceny Zamawiający musi wykazać, że złożona oferta nie obejmuje kosztów realizacji zamówienia, Wykonawca w sposób wadliwy dobrał elementy mające wpływ na obliczenie ceny, któryś ze składników ceny został wskazany niepoprawnie.

Zdaniem Odwołującego powyższe nie miało miejsca w ofercie złożonej przez niego. Skoro korzysta ze zwolnienia od podatku VAT na zasadach określonych w art. 113 ust. 1 i nie jest zobowiązany do naliczania i odprowadzania podatku VAT, realizując bardzo różne usługi, to nie mógł określić wartości podatku VAT w formularzu ofertowym, którego ostatecznie i tak nie odprowadzi. Powołany w uzasadnieniu o odrzuceniu błąd w obliczeniu ceny oferty powstałby jedynie wtedy, gdyby Odwołujący był czynnym podatnikiem VAT zobowiązanym do naliczania i odprowadzania podatku VAT. W wyrażonych przez Zamawiającego dwóch w zasadzie poglądach - w ramach kontaktu z Wykonawcami – wskazywano, że z jednej strony być może, należy podzielić cenę oferty na dwie i wskazać część opodatkowaną i część bez podatku (korzystającą ze zwolnienia, do 150.000 zł), a z drugiej strony rozważano, że być może Wykonawca wcale nie może być podmiotem, które ubiega się o udzielenie zamówienia.

Odwołujący zważył również, że realizuje różne usługi, a Zamawiający nie ma wiedzy na temat wykorzystania limitu zwolnienia podmiotowego (gdyby twierdzenie o słuszności podziału ceny na dwie było jakkolwiek zasadne). Zamawiający nie ma również pewności, czy limit ustawowy (tj. 150.000 zł) zostanie przekroczony w skali jednego roku, gdyż zapłata ceny ofertowej nie jest gwarantowana, stanowi szacunkową i zarazem maksymalną wartość wynagrodzenia prowizyjnego, w ciągu dwóch lat. Odwołujący podał, że w innym postępowaniu u Zamawiającego dotyczącym tożsamej usługi w innej lokalizacji (kasa biletowa w Rzepinie) oferta Odwołującego została wybrana jako najkorzystniejsza, w przypadku gdy, po pierwsze – cena oferty przekracza limit ustawowy zwolnienia podmiotowego od podatku VAT, a po drugie – Zamawiający nie miał wiedzy na temat obrotów Odwołującego. Według Odwołującego powyższe potwierdza brak konsekwencji Zamawiającego. W ocenie Odwołującego kwestia dotycząca stawki podatku VAT była tylko dodatkową, „na wszelki wypadek”, przesłanką wobec nieuzasadnionego wykluczenia go z postępowania za niespełnianie warunków udziału w postępowaniu. Dla Odwołującego wiadomym jest także, że nie mógł zastosować w ofercie 23% stawki podatku, gdyż nie jest jego płatnikiem, a przyjęcie w zapłacie dodatkowych 23% kwoty faktury powodowałoby wątpliwość, do kogo należy ta część środków.

13 lutego 2013 r. (pismem z 11 lutego 2013 r.) Odwołujący wniósł do Izby pisemną odpowiedź na odwołanie, wnosząc o jego oddalenie.

I. wykluczenie Odwołującego

Zamawiający podał, że zgodnie z postanowieniem rozdziału III pkt 1 ppkt 1.1 SIWZ do udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia dopuszczeni mieli zostać wyłącznie wykonawcy, którzy spełnią warunki określone w art. 22 ust. 1 ustawy pzp i nie podlegali wykluczeniu na podstawie art. 24 ust. 1 i 2 ustawy pzp. Ponadto Zamawiający wskazał, że w myśl pkt 1.2 wyżej wskazanego rozdziału SIWZ, wykonawca przystępujący do udziału w postępowaniu zobowiązany był do przedłożenia dokumentów określonych szczegółowo w rozdziale IV pkt. 1.8 SIWZ, tj. wykazu osób mających w imieniu wykonawcy prowadzić czynności będące przedmiotem zamówienia oraz świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające wymagane kwalifikacje tych osób, zgodnie z załącznikiem nr 5 do SIWZ.

Zamawiający podał, że Odwołujący do złożonej 21 stycznia 2013 r. oferty dołączył załącznik nr 5 z wykazem osób, które będą prowadzić czynności będące przedmiotem zamówienia, jednakże mimo zawartego zapisu w treści tego wykazu, że oferent dołączył do niego świadectwa i inne dokumenty potwierdzające wymagane kwalifikacje wymienionych osób, nie zostały one faktycznie załączone .

W związku z powyższym pismem z 23 stycznia 2013 r. Zamawiający w trybie art. 26

ust. 3 pzp wezwał Odwołującego do przedłożenia dokumentów potwierdzających kwalifikacje osób wymienionych w załączniku nr 5 do SIWZ. Zamawiający podniósł, że pierwotnie w załączniku nr 5 dołączonym do oferty zostały wymienione trzy osoby: D..... Z....., J..... P....., J..... S..... Zamawiający wymagał przedłożenia świadectw lub innych dokumentów potwierdzających wymaganych przez niego kwalifikacji osób, które w imieniu wykonawcy będą wykonywać czynności w przedmiocie zamówienia, na potwierdzenie posiadania przez wykonawcę doświadczenia i niezbędnej wiedzy udokumentowanej kwalifikacjami w zakresie obsługi systemów sprzedaży biletów kolejowych oraz informacji kolejowej.

W odpowiedzi na wezwanie Odwołujący 23 stycznia 2013 r. przesłał dokumenty potwierdzające kwalifikacje jedynie dwóch osób tj. J..... P..... oraz J..... S..... (z d. J.....) w postaci świadectw złożenia egzaminu ścisłego na referentów służby handlowej oraz przesłał zmieniony wykaz osób dotyczący jedynie przywołanych powyżej dwóch osób. Nie został przedłożony żaden dokument potwierdzający spełnienie wymagań Zamawiającego co do trzeciej osoby wskazanej pierwotnie w załączniku nr 5 do SIWZ, załączonego do złożonej oferty. Wykonawca w dokumentach uzupełniających przesłał inny wykaz osób, w którym jak wskazano wymienione zostały dwie osoby, przez co dokonał zmiany treści złożonej oferty po terminie dokonania otwarcia wszystkich ofert, w związku z czym podlegał wykluczeniu na *podstawie art. 25 ust. 2 pkt 4 ustawy*.

Odnosząc się do argumentacji wskazanej przez Odwołującego, zdaniem Zamawiającego istotne jest to, że właśnie na wykonawcy ubiegającemu się o zamówienie publiczne spoczywa ciężar udowodnienia, iż spełnia warunki o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy oraz nie podlega wykluczeniu z powodów wskazanych w art. 24 ust. 1 ustawy. Tym samym, co do zasady to nie zamawiający ma udowadniać podstawy do wykluczenia wykonawcy z postępowania o zamówienie publiczne, lecz to do wykonawcy należy wykazanie braku podstaw do jego wykluczenia, o ile oczywiście zamawiający tego żąda. Powyższe w sposób jednoznaczny wynika z regulacji art. 24 ust. 2 pkt 4 oraz art. 26 ust. 2a ustawy pzp. Zgodnie z art. 24 ust. 2 pkt 4 ustawy zamawiający zobowiązany jest wykluczyć wykonawców, którzy nie wykazali spełnienia warunków udziału w postępowaniu. Stosownie zaś do treści art. 26 ust. 2a pzp wykonawca na żądanie zamawiającego i w zakresie przez niego wskazanym jest zobowiązany wykazać odpowiednio, nie później niż na dzień składania wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu lub składania ofert, spełnianie warunków, o których mowa w art. 22 ust. 1 pzp i brak podstaw do wykluczenia z powodu niespełniania warunków, o których mowa w art. 24 ust. 1 pzp. Tym samym sam fakt niewykazania spełnienia warunków wskazanych w art. 22 ust. 1 pzp ustawy oraz niespełnienie warunku wykazania braku podstaw do wykluczenia z powodu niespełniania

warunków wymienionych w art. 24 ust. 1 pzp – stanowi podstawę do wykluczenia wykonawcy z postępowania na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 4 pzp. Obowiązek wykazania spełniania warunków udziału w postępowaniu zachodzi tylko i wyłącznie na żądanie i w zakresie wskazanym przez zamawiającego (art. 26 ust. 2a pzp). Ze względu na znaczenie dla potencjalnych wykonawców ubiegających się o zamówienie publiczne zakres warunków, których potwierdzenia jest żądany od wykonawców, wskazywany jest już w treści ogłoszenia o zamówieniu.

W odniesieniu do powyższego Zamawiający wskazał, że zgodnie z art. 41 pkt 7 pzp ogłoszenie o zamówieniu zawierało wymienione warunki udziału w postępowaniu oraz opis sposobu dokonywania oceny spełniania tych warunków. Wedle art. 25 ust. 1 pzp ogłoszenie o zamówieniu powinno zawierać również oświadczenia i dokumenty potwierdzające spełnianie warunków udziału w postępowaniu. Inaczej mówiąc zamawiający nie może wykluczyć wykonawcy z postępowania na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 4 pzp z powodu niewykazania spełniania warunków udziału w postępowaniu, jeżeli ich wykazania nie żądał w ogłoszeniu o zamówieniu i specyfikacji istotnych warunków zamówienia. W myśl § 1 ust. 1 pkt. 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2009 r. w sprawie rodzajów dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy, oraz form, w jakich te dokumenty mogą być składane (Dz. U. z dnia 31 grudnia 2009 r.; dalej zwane również „rozporządzeniem” bez bliższego dookreślenia), w celu wykazania spełniania przez wykonawcę warunków, o których mowa w art. 22 ust. 1 pzp, których opis sposobu oceny spełniania został dokonany w ogłoszeniu o zamówieniu, zaproszeniu do negocjacji lub SIWZ. W postępowaniach określonych w art. 26 ust. 1 pzp zamawiający żąda, a w postępowaniach określonych w art. 26 ust. 2 pzp zamawiający może żądać: wykazu osób, które będą uczestniczyć w wykonywaniu zamówienia, w szczególności odpowiedzialnych za świadczenie usług, kontrolę jakości lub kierowanie robotami budowlanymi, wraz z informacjami na temat ich kwalifikacji zawodowych, doświadczenia i wykształcenia niezbędnych do wykonania zamówienia, a także zakresu wykonywanych przez nie czynności. oraz informacją o podstawie do dysponowania tymi osobami. W przypadku tym mamy do czynienia z warunkiem niezbędności dokumentu dla postępowania przetargowego, w związku z czym objęte jest to domniemaniem prawnym niewzruszalnym.

W ocenie Zamawiającego powyżej wyszczególnione warunki zostały przez niego w pełni spełnione, tym samym fakt niezuzupełnienia dokumentów dotyczących oferty Odwołującego zgodnie z wezwaniem, w konsekwencji doprowadziło do uzasadnionego i zgodnego z prawem wykluczenia Wykonawcy z dalszego postępowania przetargowego. Zamawiający podniósł również, że w swoim wezwaniu z 23 stycznia 2013 r., Wykonawca nie został wezwany do złożenia oświadczenia, że osoby, które będą uczestniczyć

w wykonywaniu zamówienia, posiadają wymagane uprawnienia, ale do przedłożenia dokumentów, w związku z czym zaświadczenie z 21 stycznia 2013 r. sporządzone i podpisane przez Wykonawcę – nie może stanowić uzupełnienia oferty, gdyż czym innym jest wezwanie do złożenia wymaganych przez Zamawiającego oświadczeń, a czym innym wezwanie do złożenia dokumentów. Poza tym złożone przez Wykonawcę oświadczenie z 21 stycznia 2013 r. w żadnej mierze nie może być traktowane jako inny dokument potwierdzający wymagane kwalifikacje tych osób.

II. odrzucenie oferty Odwołującego

W myśl zapisu rozdziału V pkt. 2.5 SIWZ cena ofertowa usługi obejmuje wartość usługi powiększonej o podatek VAT. Zdaniem Zamawiającego istotne jest to, że prawidłowe ustalenie podatku VAT należało do obowiązków wykonawcy składającego ofertę, zaś zgodnie z rozdziałem VI SIWZ oferta z najniższą ceną (najniższym % prowizji) miała zostać wybrana jako najkorzystniejsza. Ponadto wykonawcy byli zobowiązani do przeprowadzenia wymaganych obliczeń wartości zamówienia według załącznika nr 2 do SIWZ. Odwołujący w formularzu złożonej oferty, stanowiącej załącznik nr 1 do SIWZ, zaoferował wykonanie usługi za cenę ofertową o wskazanej wartości 540.740,79 zł netto, jednocześnie Wykonawca wskazał, że nie jest płatnikiem podatku VAT.

W konsekwencji powyższego pismem z 23 stycznia 2013 r., Zamawiający wezwał Wykonawcę do udzielenia wyjaśnień w zakresie braku naliczenia podatku VAT w ofercie, w szczególności do podania i przedstawienia dokumentów, na jakiej konkretnie podstawie prawnej Wykonawca był zwolniony z zapłaty podatku od towarów i usług, ponadto czy zwolnienie będzie obowiązywało przez cały czas trwania zamówienia. Zamawiający poinformował oferenta, że w przypadku błędu w obliczeniu ceny, na podstawie art. 89 ust. 1 pkt. 6 pzp Zamawiający odrzuci ofertę. W odpowiedzi na wezwanie Wykonawca wyjaśnił, że jest zwolniony podmiotowo w zakresie podatku od towarów i usług, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług. Ponadto podniósł, że nie jest możliwe przedłożenie dokumentu związanego z tą okolicznością, ponieważ zwolnienie wynika z mocy prawa. Jednocześnie Wykonawca oświadczył, że przez cały okres realizacji umowy nie będzie płatnikiem podatku VAT.

Odnosząc się do treści i argumentacji podniesionej w złożonym odwołaniu przez Wykonawcę, Zamawiający wskazał, że wyjaśnienie i wskazanie podstawy prawnej zwolnienia nie pozwala na prawidłowe skalkulowanie ceny. Według treści art. 113 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług: *zwalnia się od podatku podatników, u których wartość sprzedaży opodatkowanej nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty 150.000,00 zł. Do wartości sprzedaży nie wlicza się kwoty podatku.* Natomiast według Zamawiającego istotny jest zapis art. 113 ust. 5 tej ustawy, stanowiący, że: *jeżeli wartość*

sprzedaży u podatników zwolnionych od podatku na podstawie ust. 1 przekroczy kwotę, o której mowa w ust. 1, zwolnienie traci moc w momencie przekroczenia tej kwoty. Obowiązek podatkowy powstaje z momentem przekroczenia tej kwoty, a opodatkowaniu podlega nadwyżka sprzedaży ponad tę kwotę.

Oferenta Wykonawcy obejmująca wskazanie jedynie ceny netto usługi, bez wyliczenia należnego podatku VAT oraz oświadczenie oferenta, że przez cały okres trwania umowy będzie zwolniony z zapłaty podatku, są zdaniem Zamawiającego nieuzasadnione z następujących względów.

Powszechność VAT oznacza, że obejmuje on z zasady nie tylko każdą sprzedaż towaru czy usługi (zakres przedmiotowy podatku), ale również każdego sprzedawcę towaru czy usługi mającego cechy podatnika (zakres podmiotowy podatku). Artykuł 113 ustawy o VAT wprowadza jeden z wyjątków od powszechności tego podatku, a mianowicie zwolnienie podmiotowe z podatku dla drobnych przedsiębiorców. Zwolnienie podmiotowe w tym zakresie jednak ma ograniczony i fakultatywny charakter. Przejawem pierwszej cechy jest możliwość utraty prawa do zwolnienia. Z kolei fakultatywny charakter zwolnienia wynika z możliwości rezygnacji z niego. Podkreślił to NSA w wyroku z 4 lutego 2000 r. (III SA 925/99), stwierdzając, że zwolnienie to *jest prawem podatnika, z którego nie musi on korzystać*. Jest to odmienna sytuacja od przypadku podatnika wykonującego czynności zwolnione z podatku, który nie może zrezygnować z braku opodatkowania wykonywanych przez siebie czynności – czynności te są zwolnione z podatku niezależnie od woli podatnika.

W świetle powyższej argumentacji według Zamawiającego konieczne jest powołanie się na orzeczenia z 20 października 2011 r. wydane w tożsamym stanie faktycznym w sprawach III CZP 52/11 oraz III CZP 53/11., w których Sąd Najwyższy stwierdził, że: *określenie w ofercie ceny brutto z uwzględnieniem nieprawidłowej stawki podatku od towarów i usług stanowi błąd w obliczeniu cen, jeżeli brak jest ustawowych przesłanek wystąpienia omyłki (art. 89 ust. 1 pkt 6 w związku z art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy Prawo zamówień publicznych).*

Odnosząc się do argumentów Odwołującego wskazanych w odwołaniu, Zamawiający podniósł, że sam Wykonawca podaje, że zwolnienie z podatku VAT ma charakter przywileju, zaś powyżej przytoczone tezy wyroków Sądu Najwyższego oraz aktualna doktryna prawa podatkowego dowodzi, że w przeciwieństwie do przypadku rezygnacji z prawa do zwolnienia, utrata prawa do zwolnienia następuje w szczególny sposób. Przekroczenie kwoty uprawniającej do zwolnienia oznacza, że *de facto* opodatkowana jest część transakcji, na skutek której nastąpiło przekroczenie limitu uprawniającego do zwolnienia. Zgodnie z przepisami art. 113 ust. 5 i 10 ustawy o VAT, opodatkowaniu w takiej sytuacji podlega nadwyżka sprzedaży ponad wartość sprzedaży, w stosunku do której przysługiwało

zwolnienie

W uzasadnieniu swojego stanowiska Zamawiający powołał się również na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej z 14 lutego 2012 r. (sygn. akt KIO 203/12), że *wykładni przepisów prawa nie można interpretować rozszerzająco (także co do zasady, wyjątki nie mogą być interpretowane rozszerzająco)* – oceniając, że z uwagi na to niedopuszczalne jest stanowisko Odwołującego, że jest uprawniony do wskazywania, iż zwolnienie może dotyczyć kwot ponad wartość 150.000,00 zł.

Podobnie w ocenie Zamawiającego Odwołujący nie ma racji, że pod uwagę bierze się jedynie stan z chwili składania ofert. Za wyrokiem Krajowej Izby Odwoławczej z 24 listopada 2011 r. (sygn. akt KIO 2348/12) Zamawiający stwierdził, iż *o błędzie w obliczaniu ceny możemy natomiast mówić jedynie w ofercie Wykonawcy, który to błąd jest stwierdzalny na etapie czynności badania i oceny ofert.*

Według Zamawiającego należy zgodzić się z prezentowanym w piśmiennictwie poglądem, że wysokość oferowanych przez wykonawców cen nie jest wyłącznym kryterium oceny ich ofert, przesądzającym samodzielnie o uznaniu jednej z tych ofert za najkorzystniejszą, jednak należy mieć na względzie, że układ elementów hipotezy normy art. 91 ust. 2 pzp przemawia z woli ustawodawcy za uznaniem ceny za obligatoryjne i najważniejsze kryterium wyboru przez zamawiającego najkorzystniejszej oferty.

Zgodnie z art. 2 pkt. 1 ustawy pzp, ilekroć w ustawie jest mowa o cenie, a jest o niej mowa także w art. 89 ust. 1 pkt 6 pzp, tylekroć należy przez to rozumieć cenę w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz.U. Nr 97, poz. 1050 ze zm.). Na podstawie powyższego przepisu w cenie uwzględnia się m.in. podatek od towarów i usług, jeżeli na zasadzie zaś odrębnych przepisów sprzedaż towaru (usługi) podlega obciążeniu m.in. podatkiem od towarów i usług. Zdaniem Zamawiającego nie może zatem wywoływać wątpliwości pogląd, że podatek VAT jest składnikiem ceny stanowiącym jej element cenotwórczy, co już na etapie składania ofert przez wykonawców nakłada na nich obowiązek obliczenia określonej w ofercie ceny z uwzględnieniem właściwej stawki tego podatku. Obowiązkiem zamawiającego jest więc dokonanie także i w tym zakresie oceny poprawności przedstawionych przez wykonawców ofert, gdyż przepis art. 87 ust. 2 pzp nakłada na niego w określonych sytuacjach obowiązek poprawienia oferty, a art. 89 ust. 1 pkt 6 pzp nawet obowiązek odrzucenia oferty.

W powyższej sytuacji przy wykonywaniu przez Zamawiającego obowiązku zbadania, czy oferty wykonawców nie zawierają błędów w obliczeniu ceny, przy równoczesnym braku w ustawie przedmiotowych ograniczeń przy dokonywaniu przez niego takiej kontroli, ocenie Zamawiającego musi także podlegać przyjęcie przez wykonawcę prawidłowej stawki podatku VAT. Jak wynika z symulacji wyliczeń Zamawiającego przy uwzględnieniu poziomu

zakładanej prowizji Odwołującego, wynikającej ze sprzedaży biletów na średniomiesięcznym poziomie 22.530,87 zł – przewidywany termin osiągnięcia przychodów przekraczających 150.000,00 zł przypadłby na lipiec 2013 r. (157.716,09 zł), czyli w 1/4 okresu zawarcia umowy objętej przetargiem nieograniczonym (do odpowiedzi na odwołanie załączono tabelę prezentującą to wyliczenie). Z powyższego dla Zamawiającego wynika, że Wykonawca musiałby odprowadzić podatek VAT 23 % od kwoty przekraczającej 150.000,00 zł już w połowie pierwszego roku wykonywania zawartej umowy.

Zamawiający finalnie podniósł, że zakres jego obowiązków ma na celu zapewnienie możliwości dokonania prawidłowej oceny merytorycznej zgłoszonych ofert, z zachowaniem wynikającej z ustawy zasady uczciwej konkurencji i równego traktowania Wykonawców. O porównywalności ofert w zakresie zaproponowanej ceny można mówić dopiero wówczas, gdy określone w ofertach ceny, mające być przedmiotem porównywania oraz gdy zostały obliczone z zachowaniem tych samych reguł. Zakres obowiązków kontrolnych zamawiającego i kształt nakazanych ustawą pzp ujętych chronologicznie, kolejnych jego obowiązków, warunkowany jest treścią specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Ustawowy obowiązek zamawiającego odrzucenia oferty zawierającej błędy w obliczeniu ceny zakłada wolę ustawodawcy zapewnienia stanu porównywalności ofert, z uwzględnieniem reguł uczciwej konkurencji pomiędzy wykonawcami zabiegającymi o uzyskanie zamówienia publicznego. Realizację tego słusznego założenia ustawodawcy zaburzałoby dokonywanie oceny ofert, w których ceny oferowane za wykonanie tej samej usługi byłyby skalkulowane z uwzględnieniem różnych stawek podatku VAT. Zdaniem Zamawiającego w sytuacji powyżej opisanej oczywistym jest, że Wykonawca będzie zobowiązany naliczyć i odprowadzić podatek VAT ponad kwotę zwolnienia, nawet przy uwzględnieniu nieprowadzenia działalności gospodarczej w innym zakresie. Odnosząc się do twierdzenia Odwołującego, że wygrał on przetarg na sprzedaż biletów kolejowych oraz udzielenia informacji na stacji Rzepin, Zamawiający wskazał, że obroty na tej stacji są bardzo małe i Wykonawca w ciągu 2 lat nie przekroczy tam łącznego poziomu 150.000,00 zł.

Ponieważ odwołanie nie zawierało braków formalnych i wpis został przez Odwołującego uiszczony – podlegało rozpoznaniu przez Izbę.

Izba ustaliła z urzędu w toku czynności formalnoprawnych i sprawdzających, że nie zostały wypełnione przesłanki skutkujące możliwością odrzuceniem odwołania, o których mowa w art. 189 ust. 2 pzp. Odmienne wnioski nie zgłoszono na posiedzeniu z udziałem Stron.

Z uwagi na brak podstaw do odrzucenia odwołania lub umorzenia postępowania odwoławczego, Izba przeprowadziła rozprawę, podczas której Strony podtrzymały swoje

dotychczasowe stanowiska.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem Stron, uwzględniając zgromadzony materiał dowodowy, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia i stanowiska Stron – zawarte w odwołaniu, odpowiedzi na odwołanie, a także wyrażone ustnie na rozprawie i odnotowane w protokole – Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 179 ust. 1 pzp odwołującemu przysługuje legitymacja do wniesienia odwołania, gdy ma (lub miał) interes w uzyskaniu zamówienia oraz może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy. W ocenie Izby Odwołujący legitymuje się interesem w uzyskaniu przedmiotowego zamówienia, gdyż złożył ofertę w przedmiotowym postępowaniu o udzielenie zamówienia. Jednocześnie objęte zarzutami odwołania czynności Zamawiającego polegające na wykluczeniu z postępowania i odrzuceniu oferty Odwołującego, narażają Odwołującego go na szkodę, gdyż w ich w ich rezultacie nie uzyskał zamówienia, na co mógłby w przeciwnym razie liczyć.

Izba dopuściła w niniejszej sprawie dowody z dokumentacji postępowania o zamówienie publiczne, która została również przekazana Izbie w formie kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem przez Zamawiającego. Izba przeprowadziła dowody z następujących dokumentów: ogłoszenia o zamówieniu, s.i.w.z., oferty Odwołującego, a także pism Zamawiającego i Odwołującego przesłanych w toku badania oferty Odwołującego.

Izba nie uwzględniła złożonego na rozprawie wydruku interpretacji indywidualnej o sygn. ITPP2/443-1612/11/EK, z uwagi na brak jej związku z rozstrzyganą sprawą.

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, poczynione ustalenia faktyczne oraz zakres zarzutów podniesionych w odwołaniu i podlegających rozpatrzeniu, Izba stwierdziła, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie pomimo potwierdzenia się zasadności jednego z dwóch zarzutów zawartych w odwołaniu.

Na wstępie należy zaznaczyć, że Izba pomimo odmiennego stanowiska prezentowanego przez Odwołującego na rozprawie, nie dopatrzyła się w odwołaniu zarzutu bezpodstawności dokonanego przez Zamawiającego odrzucenia oferty Odwołującego na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 6 pzp, gdyż czynności objęte przedmiotem zamówienia w całości korzystają ze zwolnienia przedmiotowego na podstawie ustawy o podatku od towarów i usług. Zarzut taki został podniesiony dopiero na rozprawie co ma to istotne

znaczenie, gdyż z mocy art. 192 ust. 7 pzp Izba nie może orzekać co do zarzutów, które nie były zawarte w odwołaniu.

I.

Zamawiający bezpodstawnie wykluczył Odwołującego z postępowania na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 4 pzp z uwagi na brak potwierdzenia spełniania warunku udziału w postępowaniu dotyczącego dysponowania osobami zdolnymi do wykonania zamówienia, o którym mowa w pkt 1.8 rozdziału IV s.i.w.z.

Izba zważyła, że o zasadności tego zarzutu przesądza już potwierdzenie się najdalej idących twierdzeń odwołania. W ocenie Izby rzeczywiście Zamawiający w s.i.w.z. nie sprecyzował czego wymaga od wykonawców w ramach warunku udziału w postępowaniu dotyczącego dysponowania osobami zdolnymi do wykonania zamówienia. Ściśle rzecz biorąc warunkom udziału w postępowaniu – zgodnie ze swoim tytułem – został poświęcony rozdział III s.i.w.z., który w lit. g pkt 1.1 przewiduje, że do udziału w postępowaniu zostaną dopuszczeni wykonawcy, którzy *posiadają doświadczenie i niezbędną wiedzę udokumentowaną kwalifikacjami w zakresie obsługi systemów sprzedaży biletów kolejowych oraz informacji kolejowych*. Należy zauważyć, że takie sformułowanie odwołuje się wprost do wiedzy i doświadczenia wykonawcy, a zatem do kategorii warunku, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2 pzp, a nie do dysponowania przez wykonawcę odpowiednim potencjałem osobowym, o czym mowa jest w art. 22 ust. 1 pkt 3 pzp. W zakresie sposobu oceny spełniania warunków udziału w postępowaniu z rozdziału III s.i.w.z. nie wynika już nic ponad to (pkt 1.2), że *wykonawca przystępujący do udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia zobowiązany jest do złożenia dokumentów, o których mowa w Rozdziale IV*. Z kolei w tym rozdziale zawierającym wykaz dokumentów, jakie wykonawcy mają dostarczyć wraz z ofertą, Zamawiający zażądał następujących dokumentów: – w pkt 1.7 *Świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające wymagane kwalifikacje Wykonawcy*; – w pkt 1.8 *Wykaz osób mających w imieniu Wykonawcy prowadzić czynności będące przedmiotem zamówienia oraz świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające wymagane kwalifikacje tych osób – załącznik nr 5*. Przygotowany przez Zamawiającego wzór dokumentu pn. *Wykaz osób* zawiera następujące oświadczenie zamieszczone przed tabelą, w której należało wpisać imiona i nazwiska osób: *Przystępując do udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia w trybie przetargu nieograniczonego na wykonywanie usługi Sprzedaż biletów kolejowych oraz udzielanie informacji kolejowej na stacji Kostrzyn n/Odrą (Nr postępowania PRDS-251-18/2012) oświadczam, że w przypadku wyboru naszej oferty wymienione osoby prowadzić będą czynności będące przedmiotem zamówienia. Do wykazu załączam świadectwa i inne dokumenty potwierdzające wymagane przez Zamawiającego kwalifikacje tych osób*. W przywołanych powyżej postanowieniach s.i.w.z. Zamawiający w taki sposób

połączył warunek dotyczący wiedzy i doświadczenia wykonawcy z warunkiem dotyczącym dysponowania przez wykonawcę osobami zdolnymi do wykonania zamówienia, że w rezultacie nie doszło do jednoznacznego sprecyzowania żadnego z tych warunków. O tym, że Zamawiający sam nie wie za niespełnianie jakiego konkretnie warunku wykluczył Odwołującego świadczy treść uzasadnienia, w którym nie wspomina się o niezłożeniu dokumentu z pkt 1.7 rozdziału IV s.i.w.z., a zatem niezłożeniu *świadcstw lub innych dokumentów potwierdzających wymagane kwalifikacje Wykonawcy*, a jednocześnie wskazuje się na to, że rzekomo świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające wymagane przez Zamawiającego kwalifikacje osób – miałyby potwierdzać posiadanie przez wykonawcę wiedzy i doświadczenia w zakresie obsługi systemów sprzedaży biletów kolejowych oraz informacji kolejowej. Przede wszystkim z tych mniej lub bardziej niejasnych postanowień nie wynika konkretnie ani jaką wiedzą i doświadczeniem mają się cechować wykonawcy, ani jaką liczbą osób i o jakich to kwalifikacjach mają dysponować wykonawcy ubiegający się o przedmiotowe zamówienie. Z uwagi na ciążący na zamawiających obowiązek zamieszczenia opisu sposobu dokonania oceny spełniania warunków zarówno w ogłoszeniu o zamówieniu (art. 22 ust. 3 pzp), jak i s.i.w.z. (art. 36 ust. 1 pkt 5 pzp) – braki w tym zakresie nie mogą działać na niekorzyść wykonawców, którzy nie mają obowiązku domyślać się co było intencją zamawiającego. Zamawiający bezskutecznie powoływał się na rozprawie na rzekomą oczywistość wymagań związanych z przedmiotem zamówienia, jednocześnie przyznając, że w ramach opisu sposobu oceny spełniania warunków nie sprecyzował ani przewidzianej do realizacji zamówienia liczby osób, ani rodzaju kwalifikacji od nich wymaganych.

Nie ma zatem znaczenia, że Odwołujący domyślił się, czy to na podstawie dotychczasowej praktyki współpracy z Zamawiającym czy też na podstawie odrębnych postanowień s.i.w.z., że z uwagi na użycie liczby mnogiej chodzi o dwie osoby, od których wymagane jest posiadanie kwalifikacji w zakresie obsługi kasy fiskalnej, potwierdzonych *Świadectwem złożenia egzaminu ścisłego na referenta służby handlowo-przewozowej*. Zamawiający w toku postępowania odwoławczego nie powoływał się na § 3 pkt 7 wzoru umowy agencyjnej (stanowiącego załącznik nr 7 do s.i.w.z.), z którego wynika, że obowiązkiem agenta jest *zatrudniać do sprzedaży biletów wyłącznie osoby posiadające uprawnienia w zakresie wymienionym w § 1 ust. 5 „Instrukcji przygotowania i doskonalenia zawodowego, przeprowadzania egzaminów i pouczeń obowiązujących W Przewozach Regionalnych spółka z o.o.” (Pa-1) i zgodnie z § 18 wyżej wymienionej Instrukcji uczestniczyć w pouczeniach okresowych. Osoby obsługujące kasę fiskalną muszą posiadać egzamin z obsługi kasy fiskalnej. Egzaminy przeprowadza w siedzibie Zleceniodawcy komisja egzaminacyjna Zleceniodawcy. Aktualny wykaz osób dokonujących obsługi kasy*

fiskalnej do sprzedaży biletów należy przesyłać do siedziby Zleceniodawcy. Należy przyznać rację Odwołującemu, że powyżej opisane obowiązki umowne nie znalazły ani w ogłoszeniu, ani w s.i.w.z. bezpośredniego odzwierciedlenia w opisie sposobu oceny spełniania warunku udziału w postępowaniu dotyczącego osób zdolnych do wykonania zamówienia, którymi ma dysponować wykonawca ubiegający się o udzielenie zamówienia. Zamawiający w toku badania ofert nie był w stanie wskazać w wezwaniu skierowanym w trybie art. 26 ust. 3 pzp, jakich to kwalifikacji osób domaga się potwierdzenia od Odwołującego. Natomiast na podstawie treści uzasadnienia wykluczenia Odwołującego można było jedynie wywieść wniosek, że złożone w uzupełnieniu *świadcstwa złożenia egzaminu ścisłego* dla dwóch osób z wykazu usatysfakcjonowały Zamawiającego co do rodzaju kwalifikacji.

Pomimo że Odwołujący wyszedł naprzeciw niewyrażonym w s.i.w.z. oczekiwaniom co do tych kwalifikacji, Zamawiający popełnił kolejny błąd oceniając zmianę wykazu osób (polegającą konkretnie na skróceniu listy osób do dwóch spośród trzech pierwotnie wymienionych) jako niedopuszczalną zmianę treści oferty. Zamawiający nie był jednak w stanie wskazać – również w toku postępowania odwoławczego – w jaki sposób w wyniku uczynienia zadość wezwaniu w trybie art. 26 ust. 3 pzp do uzupełnienia dokumentów na potwierdzenie podmiotowych warunków udziału w postępowaniu – miałyby dojść do zmiany treści oferty Odwołującego. W uzasadnieniu zawiadomienia nie podano żadnego przepisu ustawy pzp, natomiast w odpowiedzi na odwołanie powołano się na art. 25 ust. 2 pkt 4 pzp, choć ustawa pzp nie zawiera takiego przepisu. Ponadto Zamawiający nie był w stanie wyjaśnić na jakiej podstawie domaga się potwierdzenia kwalifikacji dla trzech osób, skoro uzupełniony wykaz obejmował dwie osoby, a nigdzie w s.i.w.z. nie określono, że od wykonawcy ubiegającego się o udzielenie zamówienia wymaga się potwierdzenia dysponowania co najmniej trzema osobami.

Z powyższych względów zawarte w odpowiedzi na odwołanie teoretyczne dowody, niezależnie od ich tylko częściowej poprawności, należy uznać za oderwane od okoliczności rozpatrywanej sprawy. Bezprzedmiotowe jest wskazywanie na obowiązek wykonawcy wykazania braku podstaw do wykluczenia, skoro nie braki w tym zakresie nie były podstawą wykluczenia Odwołującego. Zamawiający prawidłowo powołuje się na art. 26 ust. 2a pzp, jednak nie wyjaśnił, gdzie w s.i.w.z. sprecyzował swoje żądanie w zakresie potwierdzenia dysponowania przez wykonawcę dysponowania trzema osobami o kwalifikacjach w zakresie obsługi kasy fiskalnej przez załączenie do oferty *świadcstwa złożenia egzaminu ścisłego*. Ponadto niesporne jest, że jednym z dokumentów, których na mocy art. 25 ust. 2 pkt 1 pzp może zażądać zamawiający jest rodzaj dokumentu wymienionego w pkt 6 ust. 1 § 1 rozporządzenia wydanego na podstawie delegacji zawartej w art. 25 ust. 2 pzp. Jednak zażądanie określonego dokumentu z dostępnej listy nie tworzy

samo przez się warunku, który miałby być tym dokumentem potwierdzany. Wynikający z art. 26 ust. 2 pzp obowiązek zażądania dokumentu w postępowaniach o wartości powyżej tzw. progów unijnych może zaistnieć wyłącznie wtedy, gdy został prawidłowo sprecyzowany opis sposobu oceny warunku udziału w postępowaniu. Zamawiający nie dokonał takiego poprawnego opisu w zakresie warunku dotyczącego dysponowania osobami zdolnymi do wykonania zamówienia, ani w s.i.w.z., ani w ogłoszeniu, które – wbrew twierdzeniom zawartym w odpowiedzi na odwołanie – jest nawet uboższe, gdyż choć zawiera postanowienia odpowiadające pkt 1.7 i 1.8 rozdziału IV s.i.w.z., to brak w nim postanowienia odpowiadającego przywołanej lit. g pkt 1.1 rozdziału III. Wreszcie odwołanie się do przywołanego przepisu rozporządzenia nie uzasadnia niezbędności żądania ponad wykaz stanowiący oświadczenie własne wykonawcy dodatkowych dokumentów potwierdzających kwalifikacje osób. Z kolei przy braku sprecyzowania jaki konkretnie dokument typu świadectwo stanowi dokument wzorcowy, nie sposób przesądzać o tym, jaki inny dokument może czy też nie być jego odpowiednikiem. Brak precyzji w tym zakresie umożliwił Odwołującemu wystawianie we własnym zakresie dowolnego dokumentu potwierdzającego kwalifikacje osób wymienionych w wykazie.

II.

Natomiast w ocenie Izby w okolicznościach sprawy brak podstaw do uznania decyzji Zamawiającego o odrzuceniu oferty Odwołującego na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 6 pzp za naruszenie tego przepisu.

Zgodnie z pkt 3 rozdziału I s.i.w.z. pn. *Słownik użytych pojęć i definicji przez cenę ofertową* należy rozumieć *oferowaną wartość brutto usługi sprzedaży biletów kolejowych oraz udzielania informacji*. W pkt 2 rozdziału V s.i.w.z. pn. *Instrukcja dla wykonawcy* Zamawiający podał następujący *opis sposobu ustalenia ceny ofertowej*:

2.1 Cena musi być ustalona wg zasad określonych w niniejszej SIWZ.

2.2 Wykonawca określi wysokość procentową prowizji. Iloczyn wartości prowizji oraz wartości netto symulowanych wpływów z kasy biletowej z okresu trwania umowy stanowić będzie oferowaną cenę netto usługi.

2.3 Wykonawca może podać tylko jedną cenę ofertową (% prowizji) na jedno zadanie.

2.4 Cenę wykonania usługi należy ustalić posługując się wzorcem formularza przedstawionym w załączniku nr 2.

2.5 Cena ofertowa usługi (podlegająca ocenie w sposób określony w rozdziale VI niniejszej SIWZ), obejmuje wartość usługi powiększonej o podatek VAT.

2.6 Prawidłowe ustalenie podatku VAT należy do obowiązków wykonawcy – zgodnie z przepisami Ustawy o podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowym (Dz. Z 2004r. Nr 54 poz. 535 z późniejszymi zmianami).

2.7 Wykonawcy zobowiązani są do przeprowadzenia wymaganych obliczeń wartości zamówienia – wg, załącznika nr 2.

2.8 Wszystkie wartości określone w załączniku nr 2 oraz cena oferty powinny być liczone do dwóch miejsc po przecinku.

Powyższe postanowienia odsyłają do załącznika nr 2 do s.i.w.z. pn. *Formularz cenowy*. Zawiera on tabelę, w której Zamawiający podał kwotę 185.460,00 zł jako *symulowaną średniomiesięczną wartość wpływów netto PLN* oraz kwotę 4.451.050,32 zł jako *symulowaną wartość wpływów netto za czas trwania umowy (24 -m-cy) PLN*. Ta ostatnia kwota została następnie rozbita w podziale na wpływy za trzy kategorie biletów (*Jednorazowe, Okresowe i KM-IC*), gdyż dalej w formularzu dla każdej z nich odrębnie wykonawca miał określić *% wartości prowizji netto*, przy czym pozostawiono również miejsce na wpisanie obliczonych wartości netto. W ostatniej kolumnie formularza należało podać *ogółem wartość netto (prowizji) ceny ofertowej za czas trwania umowy*. Przy czym zgodnie z ostatnią z uwag zamieszczonych pod tabelą *% wartości prowizji dla poszczególnych biletów (jednorazowych, okresowych, pozostałych) z kolumny nr 4 oraz wartość netto ceny ofertowej z kolumny nr 5 należy przenieść do formularza „OFERTA”*. Formularz ten stanowi załącznik nr 1 do s.i.w.z. Na jego wstępie należało sprecyzować, że *oferujemy wykonanie usługi zgodnie z wymogami zawartymi w SIWZ za cenę ofertową*, po czym należało podać kolejno kwoty: wartości netto, VAT i wartości brutto, przy przepisanych z załącznika nr 2 wysokościach % prowizji dla trzech kategorii biletów.

Odwołujący określił w swojej ofercie prowizje od poszczególnych kategorii biletów na takim poziomie, że dało to łącznie wartość netto prowizji za 24-miesięczny okres wykonywania zamówienia w kwocie 540.740,79 zł, przy czym ta sama kwota została podana zarówno jako wartość netto i brutto oferty, a w miejscu na podanie kwoty VAT wpisano *nie dotyczy*. Zarówno przed wniesieniem odwołania, jak i we wniesionym odwołaniu Odwołujący wyjaśniał, że do podatek VAT go nie dotyczy, gdyż korzysta ze zwolnienia podmiotowego, o którym mowa w art. 113 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług. Zgodnie z tym przepisem ustawy o podatku od towarów i usług z 11 marca 2004 r. (tekst jednolity Dz. U z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.) zwalnia się od podatku podatników, u których wartość sprzedaży opodatkowanej nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty 150.000 zł, przy czym do wartości sprzedaży nie wlicza się kwoty podatku. Jednocześnie na mocy ust. 5 tego art. jeżeli wartość sprzedaży u podatników zwolnionych od podatku na podstawie ust. 1 przekroczy kwotę, o której mowa w ust. 1, zwolnienie traci moc w momencie przekroczenia tej kwoty. W takim przypadku obowiązek podatkowy powstaje z momentem przekroczenia tej kwoty, a opodatkowaniu podlega nadwyżka sprzedaży ponad tę kwotę.

Izba zważyła, że w tych okolicznościach – wbrew pogładowi zaprezentowanemu w odwołaniu – na dzień składania oferty brak było podstaw do wskazania całej kwoty oferty – wynoszącej ponad 540 tys. zł za cały okres realizacji zamówienia, czyli ponad 270 tys. zł za rok wykonywania zamówienia – jako mieszczącej się w limicie kwotowym zwolnienia wynikającym z regulacji art. 113 ustawy o VAT. Obiektywnie na dzień składania ofert kwota 270 tys. zł netto, czyli bez podatku, przekracza blisko dwukrotnie ustalony na 150 tys. zł limit zwolnienia. Odwołujący ani w ofercie, ani złożonych na wezwanie Zamawiającego wyjaśnieniach nie podał żadnego sensownego wytłumaczenia dla tej oczywistej rozbieżności pomiędzy deklarowanym zwolnieniem podmiotowym a wykraczającą ponad jego limit ceną oferty. W ocenie Izby Zamawiający elementem obowiązującego sposobu obliczenia ceny oferty uczynił konkretnie sprecyzowaną i podaną w s.i.w.z. miesięczną kwotę wpływów netto ze sprzedaży biletów. Kwota ta – przemnożona przez 24-miesięczny okres realizacji zamówienia oraz podana w podziale na poszczególne kategorie biletów – była wiążącą podstawą do obliczenia kwoty netto, którą to wartość należało przyjąć za punkt odniesienia do określenia ceny oferty uwzględniającej kwotę podatku VAT według stawki obowiązującej na dzień składania ofert. Kwoty wpływów ze sprzedaży biletów podane w s.i.w.z. nazwano *symulowanymi*, gdyż – siłą rzeczy – bazowały na danych z przeszłości, jednak w ten sposób Zamawiający w prowadzonym postępowaniu określił zakres przedmiotu zamówienia, który należało przyjąć dla ustalenia ceny oferty. Natomiast Odwołujący – który pomimo znajomości zarówno powyżej przywołanych postanowień s.i.w.z., jak i zakresu obowiązującego na dzień składania ofert zwolnienia podmiotowego, świadomie i celowo dokonał obliczenia ceny oferty z pominięciem tych regulacji – nie może twierdzić, że dokonał obliczenia ceny w sposób zgodny z s.i.w.z., w tym przy zastosowaniu właściwej stawki podatku VAT. W okolicznościach rozpatrywanej sprawy Odwołujący bezpodstawnie zarzucił w odwołaniu, że Zamawiający dokonał nadinterpretacji art. 113 ust. 1 ustawy o VAT, podczas gdy Zamawiający w uzasadnieniu decyzji o odrzuceniu prawidłowo powołał się na art. 113 ust. 5 tej ustawy.

Niezależnie również od poglądów Odwołującego w uchwale z 20 października 2011 r. (sygn. akt III CZP 52/11) Sąd Najwyższy rzeczywiście wyraził następujące stanowisko: *Określenie w ofercie ceny brutto z uwzględnieniem nieprawidłowej stawki podatku od towarów i usług stanowi błąd w obliczeniu ceny oferty, jeżeli brak jest ustawowych przesłanek omyłki (art. 89 ust. 1 pkt 6 w związku z art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych, jedn. tekst: Dz.U. 2010 r., Nr 113, poz. 759 ze zmianami)*, co adekwatnie zacytowano w uzasadnieniu odrzucenia oferty Odwołującego. W uzasadnieniu tej uchwały Sąd Najwyższy wyjaśnił jednocześnie, że *w sytuacji, w której Zamawiający nie określił w SIWZ stawki podatku VAT w ogóle nie może dojść do*

wystąpienia innej omyłki w rozumieniu art. 87 ust. 2 pkt 3 PZP, ponieważ nie wystąpi wówczas ustawowa przesłanka niezgodności oferty z SIWZ, a to wobec braku dwóch potrzebnych do porównania elementów, a zarazem niezbędnych do oceny przesłanki w postaci zaistnienia niezgodności. Natomiast sama uchwała ma charakter generalny, nie została wydana na tle okoliczności związanych z jednostkową sprawą, lecz jako odpowiedź na następujące pytanie odzwierciedlające zagadnienie prawne przedstawione do rozstrzygnięcia: *Czy określenie w treści oferty wykonawcy błędnej stawki podatku VAT oraz obliczenie w oparciu o tę stawkę, podatku VAT, jako składnika ceny brutto, stanowi błąd w obliczeniu ceny, o którym mowa w przepisie art. 89 ust. 1 pkt 6 ustawy (...) i jest podstawą do odrzucenia oferty?* Niewątpliwie brak uwzględnienia w obliczeniu ceny oferty obowiązującej stawki VAT mieści się w zakreślonych przez Sąd Najwyższy ramach badania poprawności złożonych ofert pod kątem tego, czy oferty wykonawców nie zawierają błędów w obliczeniu ceny. Zamawiający nie wykroczył ponad ten zakres w toku badania oferty Odwołującego, a przed jej odrzuceniem dokonał rzetelnego zbadania zaistnienia przesłanki uzasadniającej taką czynność. W szczególności Zamawiający umożliwił Odwołującemu złożenie wyjaśnień w zakresie przyjętego sposobu obliczenia ceny oferty.

Na marginesie należy zauważyć, że przywołany w odwołaniu wyrok Izby z 22 marca 2010 r. (sygn. akt KIO 153/10) – wbrew zapewnieniom Odwołującego – dotyczył odmiennego stanu faktycznego, związanego wyłącznie z dyspozycją art. 113 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług. Izba uznała za zasadne odwołanie wykonawcy od odrzucenia jego oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 6 pzp, gdyż zamawiający nie miał dowodów na to, że wykonawca bezzasadnie powołał się w wyjaśnieniach na zwolnienie przysługujące mu na mocy art. 113 ust. 1 ustawy o VAT, natomiast Odwołujący przedstawił wprost dowód na to, że całym roku poprzedzającym nie był zarejestrowanym podatnikiem VAT i tego podatku nie odprowadzał. Wreszcie wartość przedmiotu zamówienia objętego tym postępowaniem o udzielenie zamówienia mieściła się poniżej tzw. progów unijnych. W rozpatrywanej sprawie – wobec precyzyjnego określenia wartości zamówienia będącej podstawą do ustalenia wartości oferty – Zamawiający nie musiał udowadniać Odwołującemu, że przy wskazanej przez niego wartości oferty niemożliwe jest objęcie jej w całości zwolnieniem podmiotowym z art. 113 ust. 5 ustawy o podatku od towarów i usług, gdyż jest to oczywiste na podstawie porównania treści oferty i treści s.i.w.z. obowiązującej w postępowaniu. Podnoszona przez Odwołującego okoliczność dotycząca wyboru w analogicznym postępowaniu jego oferty, choć została analogicznie skalkulowana, dodatkowo świadczy, że kwota zwolnienia, na którą się powołuje w przedmiotowym postępowaniu, w rzeczywistości ulegnie jeszcze szybszemu wyczerpaniu niż wydawało się to Zamawiającemu. Ponieważ tylko Odwołujący może znać swoją sytuację w zakresie korzystania ze zwolnienia podmiotowego, jego obowiązkiem było

skalkulowanie oferty z uwzględnieniem tych okoliczności, a na wezwanie Zamawiającego udzielenie rzeczowych wyjaśnień adekwatnych do tych okoliczności.

Mając powyższe na uwadze, Izba stwierdziła, że naruszenie przez Zamawiającego art. 24 ust. 2 pkt 4 pzp nie miało wpływu na wynik prowadzonego przez niego postępowania o udzielenie zamówienia, stąd – działając na podstawie przepisów art. 192 ust. 1, 2 i ust. 3 pkt 1 ustawy pzp – orzekła jak w pkt 1. sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy pzp w związku z § 3 pkt 1 i 2 oraz § 5 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238), obciążając Odwołującego kosztami niniejszego postępowania, na które złożył się uiszczony przez niego wpis oraz uzasadnione koszty Zamawiającego obejmujące wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 3600 zł oraz koszty dojazdu na wyznaczone posiedzenie Izby, potwierdzone złożonymi do zamknięcia rozprawy rachunkami (odpowiednio fakturą VAT i biletem kolejowym przewoźnika PKP Intercity). Izba nie uwzględniła wniosku o zasądzenie kosztów podróży powrotnej w kwocie 264 zł z uwagi na to, że złożony w tym zakresie wydruk potwierdzenia płatności kartą płatniczą nie stanowi rachunku, o którym mowa w § 3 pkt 2 przywołanego rozporządzenia.

Przewodniczący: